

T-107/02. sz. ügy

GE Betz Inc.

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Korábbi ábrás védjegy — A BIOMATE közösségi szóvédjegy bejelentése — A bizonyítékok felszólalási eljárás nyelvén történő bemutatásának elmulasztása — Jogos bizalom — A 2868/95/EK rendelet 16., 17. és 18. szabálya”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (második tanács), 2004. június 30. II - 1849

Az ítélet összefoglalása

1. Közösségi védjegy — Fellebbezési eljárás — A közösségi bírósághoz benyújtott kereset — Az OHIM eljárási szerepe — Ez utóbbit alperesi pozíciójának ellenére megillető azon jog, hogy támogassa a felperes kérelmeit — A fellebbezési tanácsok és tagjaik funkcionális függetlensége

(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 133. cikk, (2) §)

II - 1845

2. *Közösségi védjegy — Harmadik személyek észrevételei és felszólalás — A felszólalás vizsgálata — A korábbi védjegy lajstromkivonatáról készült fordítás bemutatásának elmulasztása — Az OHIM-nak a felszólalóval szembeni tájékoztatási kötelezettsége — Hiány*
(40/94 tanácsi rendelet, 42–43. cikk; 2868/95 bizottsági rendelet, 1. cikk, 18. szabály, (2) bekezdés)
3. *Közösségi védjegy — Harmadik személyek észrevételei és felszólalás — A felszólalás vizsgálata — A korábbi védjegy lajstromkivonatáról készült fordítás bemutatásának elmulasztása — A felszólalási osztály joga arra, hogy a felszólalást mint megalapozatlant elutasítsa*
(2868/95 bizottsági rendelet, 1. cikk, 17. szabály, (2) bekezdés, valamint 20. szabály, (3) bekezdés)
4. *Közösségi védjegy — Harmadik személyek észrevételei és felszólalás — A felszólalás vizsgálata — A felszólaló által az OHIM-hoz intézett, de megválaszolatlan értesítés — Értesítés, amely nem alkalmas arra, hogy a felszólalóban jogos bizalmat keltsen*
(40/94 tanácsi rendelet, 42–43. cikk)

1. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) egyik fellebbezési tanácsának közösségi védjegyre vonatkozó határozata ellen benyújtott kereset esetén, az OHIM-ot semmi sem akadályozza abban, hogy csatlakozzon a felperes valamely kérelméhez, vagy hogy a határozatot az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízza; az OHIM emellett az Elsőfokú Bíróság tájékoztatása érdekében minden olyan érvet előterjeszhet, amelyet küldetése — a közösségi védjegyjog igazgatása — keretében megfelelőnek tart.

egységességének elvét — feladataik ellátása során a fellebbezési tanácsok és tagjaik funkcionális függetlenséggel rendelkeznek. Az OHIM tehát nem utasíthatja őket.

2. E körülmények között el kell ismerni, hogy ha az OHIM valóban nem rendelkezik keresetösségi joggal, amely szükséges ahhoz, hogy keresetet nyújtson be valamely fellebbezési tanácsának határozata ellen, fordított esetben sem kötelezhető arra, hogy a fellebbezési tanácsok minden megtámadott határozatát szisztematikusan megvédje, illetve nem köteles minden, ilyen határozat ellen irányuló kereset elutasítását kérelmezni.

Ugyanis — még ha a fellebbezési tanácsok az OHIM szerves részét képezik is, és ha a fellebbezési tanácsok és az elbíráló és/vagy az illetékes osztály tekintetbe veszi az eljárás

Igaz ugyan, hogy az eljárási szabályzat 133. cikkének 2. §-a szerint az Elsőfokú Bíróság előtt az OHIM az alperes, ez a fellebbezési tanácsok vonatkozásában semmit nem változtat a 40/94 rendelet rendszeréből adódó következményeken. Legfeljebb azt teszi lehetővé, hogy a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése vagy módosítása esetén az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban elfoglalt álláspontjától függetlenül határozzanak a költségekről.

vel, amelyek szerint az OHIM a felszólalót értesíti a felszólalásban előfordulható szabálytalanságokról, és — elfogadhatatlanság miatt történő elutasítás terhe mellett — felszólítja annak pótlására.

(vö. 70. pont)

(vö. 32–36. pont)

3. Valamely közösségi védjegy lajstromozása ellen a 40/94 rendelet 42. és azt követő cikkei alapján benyújtott felszólalás keretében a bizonyítékokkal kapcsolatos jogi követelmények, valamint azoknak az eljárás nyelvén készített fordítása a felszólalás alapvető feltételeit képezik. Ennélfogva a felszólalási osztály nem köteles jelezni a felszólalónak azt a szabálytalanságot, miszerint az elmulasztotta benyújtani a korábbi védjegyek védjegyokiratainak fordítását, tekintettel arra, hogy a fordítás hiánya nem ellentétes sem a 40/94 rendelet rendelkezéseivel, sem az ennek végrehajtásáról szóló 2868/95 rendeletnek a 18. szabály (2) bekezdésében említett rendelkezései-

4. A 40/94 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályokról szóló 2868/95 rendelet 17. szabályának (2) bekezdését — amelynek értelmében a felszólalás alátámasztására előterjesztett bizonyítékokat a felszólalási eljárás nyelvén is elő kell terjeszteni, illetve mellékelni kell az e nyelven készült fordítást — az a követelmény indokolja, hogy az *inter partes* eljárásokban be kell tartani a kontradiktórius eljárást, valamint felek közötti fegyveregyenlőség elvét. Igaz ugyan, hogy a felszólaló nem köteles a korábbi védjegyek védjegyokiratainak teljes fordítását benyújtani, de ez nem jelenti azt, hogy a felszólalási osztály a maga részéről a felszólalás megalapozottságának vizsgálata során köteles lenne figyelembe venni azon védjegyokiratokat, amelyeket az eljárás nyelvétől eltérő nyelven nyújtottak be. Amennyiben a védjegyokiratoknak az eljárás nyelvén készült fordítása hiányzik, a felszólalási osztály jogosult arra, hogy a felszólalást mint

megalapozatlant elutasítsa, hacsak nem tud a 2868/95 rendelet 20. szabályának (3) bekezdése szerint, a számára rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönteni a felszólalásról.

(vö. 72. pont)

5. Valamely közösségi védjegy lajstromozása ellen a 40/94 rendelet 42. és azt követő cikkei alapján benyújtott felszólalás keretében az olyan, magától a felszólalótól származó, megválaszolatlanul maradt közlés, amely felszólítja a felszólalási osztályt arra, hogy tájékoz-

tassa, hogy szüksége van-e további kiegészítő információkra, nem tekinthető a közösségi adminisztráció — jelen esetben a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) — által tanúsított olyan magatartásnak, amely a felszólalóban megalapozott várakozást ébreszthetne. Jogos bizalom ugyanis nem alapozható azon fél egyoldalú cselekményére, aki ebből hasznot húzna. Egyébiránt e feltevés folyamánya az lenne, hogy a felszólalási osztály köteles segítséget nyújtani a felszólalónak, ami a jelenlegi rendszerrel nem fér össze.

(vö. 87. pont)